

او را عیسی نام نهادند

ختنه شدن عیسی و روز نامگذاری او

لوقا ۲، ۲۱

'در روز هشتم، چون زمان ختنه نوزاد فرا رسید، او را عیسی نام نهادند. این همان نامی بود که فرشته، پیش از قرار گرفتن او در رحم مریم، بر وی نهاده بود.

دیروز یا امروز صبح، ما آخرین روز تقویمی سال ۲۰۲۴ را به اتمام رساندیم. سال ۲۰۲۴ اکنون در تاریخ ثبت شده است. ما می توانیم همه چیز را در آن بخوانیم، در مورد آن فکر کنیم و در مورد ماه گذشته تأمل کنیم. اما ما نمی توانیم آنچه که در گذشته بوده را تغییر دهیم. ما فقط می توانیم در مورد آن تأمل کنیم. برخلاف سال ۲۰۲۴، سال ۲۰۲۵ ناشناخته و تازه است. برخلاف سال ۲۰۲۴، هیچ چیز در سال ۲۰۲۵ مشخص نیست. ما نمی توانیم همه چیز را برای سال ۲۰۲۵ تعیین کنیم و آن را تا آخرین جزئیات برنامه ریزی کنیم. خیلی چیزها باید ناشناخته بماند. و این غیرقابل پیش بینی بودن می تواند زندگی را خطرناک کند. بنابراین، تقدیم خالی ۲۰۲۵ ما را پر از امید و ترس از چیزی ناشناخته می کند. شادی از فرصت های جدید سال و ترس از آینده تنگاتنگ نزدیک با هم هستند. در بین گذشته و آینده، از خود می پرسیم: چگونه می توانیم این تعادل را بین تأمل به گذشته و اعتماد به چیزی جدید پیدا کنیم؟ ما متوجه می شویم که در یک مکان زمان ثابت نمی ایستیم بلکه در سفر زمان هستیم. و مانند هر سفری نمی توانیم همه چیز را به تسادف واگذار کنیم. ممکن است در مسیر زندگی مان مسیره های انحرافی را طی کنیم. ممکن است در مسیر زندگی خود استراحت کنیم یا بیشتر از آنچه که دوست داریم در یک مکان صرف کنیم. حتی ممکن است گاهی گم شویم. با وجود همه آن زندگی ما هنوز یک هدف دارد و به سادگی به شانس واگذار نشده است. با این حال ما انسان اغلب فقط روی چیزهایی تمرکز می کنیم که در راه هستند و هدف نیست. به عنوان مثال، مردم آرزوی سلامتی یا موفقیت در سال آینده آرزو می کنند. چیزی خوبه است اما همه آنها فقط نقاط عطف در مسیر هستند و هدف نیستند. مانند هر سفری، هدف در مقابل ما نه در کنار ماست. وقتی در یک پیاده روی طولانی هستیم، می توانیم شرایط های بد و خوبی داشته باشیم. در هر دو مسیر ما در یک مکان گیر نمی کنیم، بلکه روی هدف متمرکز می کنیم. چون می دانیم هنوز به مقصد نرسیده ایم بلکه هدف آینده نهفته است. در پیاده روی ممکن است یک شهر باشد. در زندگی ما، مقصد تنها مکانی نیست که به آن می رویم، بلکه بسیاری شخصی تر است. و مربوط به شخص خداست. خدایی که ما را آفریده می خواهد مرکز و هدف زندگی ما باشد. بسیاری از مردم هنوز با این خدا آشنا نشده اند. به همین دلیل است که آنها هدف زندگی را فقط در این دنیا تعیین کرده اند. وقتی به دنبال هدف در زندگی می گردند، به درون می روند و آن را معنویت می نامند - اما خدا را با یک احساس خوب اشتباه می گیرند و بعد می گویند: "من باید به درون خودم بروم، اما این تنها یک نوع سلامت معنوی است." "درون نگری" می تواند خوب باشد اما هدف زندگی ما نیست، فقط یک نقطه عطف است.

و دقیقاً به همین دلیل است که خداوند می خواهد خود را برای ما آشکار کند تا ما بتوانیم او را به عنوان آغاز، مرکز و پایان زندگی خود بشناسیم. در عهد عتیق، خدا این کار را از طریق نام خود انجام داده بود. ما به یاد داریم که او خود را به موسی در بوته سوزان آشکار کرده بود و خود را به عنوان "یهوه" معرفی کرده بود. آن نام می تواند به «من هستم» ترجمه کرد. فوراً مشخص شد که نام خدا تمام قدرت خلاق خدا را در و درون خود دارد. شخصیت خدا در نام او نهفته است. و هنگامی که خدا خود را به موسی معرفی کرده بود، او قبلاً نشان داده بود که می خواهد به طور فعال در زندگی موسی با تمام شخصیتش با موسی مشارکت داشته باشد. به ویژه در ابتدای مأموریتی که موسی از جانب خدا دریافت کرده بود. قرار بود که موسی به تنهایی به آینده نگاه نکند بلکه با نام خدا به آینده برود. خداوند به موسی و هم به ما نشان می دهد که ما نام او را بدانیم. و او نمی خواهد که نام او را با کسی یا چیزی دیگری جایگزین کنیم. آیا خدا را می شناسید؟ وقتی می گوئیم که خدا را می شناسیم بعضی می گویند مغرور هستیم زیرا هیچ کسی خدا را ندیده است. خداوند آنقدر بزرگ و قادر است که ما هرگز نمی توانیم او را با توانایی های انسانی درک کنیم. و با این حال این خدای متعال خود را به ما معرفی می کند تا بتوانیم او را با تمام توان خود تجربه کنیم. چگونه خدا آن کار را می کند؟ شاید بتوانیم این را با روابط انسانی خود مقایسه کنیم.

وقتی با یک دوست خوب آشنا می شویم، ویژگی های خاص آن شخص را قدر می دانیم و دوست داریم. و سپس ما علاقه مند به حفظ رابطه و انجام یک کار خوب برای آن شخصی هستیم تا رابطه با او تقویت شود. با خدای زنده، صفات خدا را از طریق نام او می شناسیم. خداوند از طریق نام خود به ما نشان می دهد که او کیست و چه کاری می کند. او به ما نشان می دهد که سرنوشت ما را در دست دارد و ما را دوست دارد و ما را می خواهد. خداوند همچنین از ما می خواهد که نه تنها او را بشناسیم، بلکه او را بجوییم و پیدا کنیم. او چیزی را بیش از این دوست ندارد که ما او و نام او را در هر زمان ضروری صدا بزنییم، ستایش کنیم و شکر کنیم. این حقیقت که خدا می خواهد خود را از طریق نام او به ما بشناساند در روزهای اول زندگی عیسی آشکارتر می شود. زیرا با وجود این که ما در مورد کودکی عیسی کمی از کتاب مقدس می شناسیم، نام دادن او به وضوح ذکر شده است. نام عیسی نه تنها نشان می دهد که نام او چیست، بلکه مشخص می کند که او کیست و چه کاری خواهد کرد. در کتاب مقدس نوشته شده است که «چون زمان ختنه نوزاد فرا رسید، او را عیسی نام نهادند» عیسی به: "خدا نجات می دهد!" ترجمه می شود. این نام نشان می کند که خدا نه تنها انسان می شود، بلکه آمد تا انسان را نجات دهد. و هنگامی که همه اینها در شخص عیسی مجسم شد، مردم می توانستند اراده ی خدا را در زندگی عیسی درک کنند، ببینند، احساس کنند و بچشند. به همین دلیل است که بسیاری با صدای بلند فریاد زدند: "عیسی، پسر داوود، به ما رحم کن!" وقتی نام عیسی را صدا می زنییم، به معنای چیزی فراتر از ویژگی های عیسی است. به این معناست که ما در حضور خداوند وارد می شویم و تحت قدرت او قرار می گیریم. ما به نام او تعمید یافته ایم. و به نام او می توانیم در برابر خدا بدون گناه بایستیم و دعا کنیم: "پدر ما!" ما همچنین این کار را انجام می دهیم زیرا مسیح در کنار پدر برای ما دعا می کند. پس دعای ما به دعای عیسی سرازیر می شود و به دعای او متصل می شود...

عیسی نجات دهنده من رحم کن! بنابراین وقتی نام عیسی را صدا می زنییم، کسی را می خوانیم که می تواند به ما کمک کند. در جایی که از خدا دور شده ایم، او شرایط ما بر دوش می گیرد و همه چیز را به بهترین شکل تغییر می دهد. نمی دانیم سال آینده برای ما چه چیزی را خواهد آورد. اما ما به خوبی می دانیم که به یک ناجی نیاز داریم و می دانیم که او کیست. گاهی اوقات گمان می کنم که ما از این عیسی توقع کمی داریم. وقتی تنها آرزوی خوشبختی، سلامتی و موفقیت داریم، آن کار را انجام دهیم. عیسی نیز این چیزها را می خواهد و بنابراین به ما می آموزد که دعا کنیم: "ان روزانه ما را به ما بده!" اما عیسی می خواهد بیشتر به ما بدهد. در مراسم نامگذاری او آمده است که او قوم خود را از گناهانشان نجات خواهد داد. و این دقیقاً همان کاری است که عیسی هنوز انجام می دهد. بهتر است فکر کنیم که نجات از گناه واقعاً به چه معناست. بیشتر مردم کاملاً به گناه عادت کرده اند و با آن سازگار شده اند. آنها فکر می کنند که خدا نیز به گناهان ما عادت می کند و باید با آنها برخورد کند. اما این درست مانند کسی است که به سفر می رود و فقط در یک مکان می نشیند، و دیگر مقصد را نمی داند یا فراموش کرده است که مسیر کجا می رود. چنین افرادی نیازی به نجات دهنده ندارند. نام عیسی، مشخص می شود که عیسی بیشتر می خواهد. او می خواهد ما را از تاریکی نجات دهد. او نمی خواهد ما برای همیشه در گناه بمانیم. او مسیر متفاوتی دارد و آینده ای کاملاً متفاوت برای ما در نظر گرفته است. همه اینها در ختنه شدن عیسی آشکار می شود. این واقعیت که عیسی مانند هر کودک یهودی ختنه شد نشان می دهد که او نیز مانند دیگران خود را تحت شریعت موسی قرار داده بود. حتی اگر او پسر خدا است، هیچ مقام خاصی دریافت نمی کرد، بلکه سرنوشت ما را بر عهده می گرفت. مریم و یوسف عیسی را دقیقاً همانطور که قانون می خواهد ختنه کردند. بنابراین، عیسی خود را تحت شریعت خدا قرار می دهد. نتیجه نهایی این مسیر عیسی این بود که او عواقب گناه را نیز بر روی صلیب تحمل کرد. برای ما و برای گناه ما. زیرا صلیب معنایی جز این ندارد که عیسی نتیجه نهایی شریعت را پذیرفت. او به این ترتیب ما را آشتی کرد. برای ما، نکته اصلی این است که سالی را بدون این صلیب شروع نکنیم. بدون علامت صلیب ما در گناه و در نتیجه در دشمنی با خدا باقی می مانیم. با این صلیب ما با خدا آشتی شده ایم. عیسی که شریعت را برای ما حمل کرد، شرایطی را ایجاد کرد که راه رسیدن به خدا برای ما روشن کند. و این تنها دلیلی است که سال ۲۰۲۵ سال رستگاری است. این هیچ تضمینی نیست که در سال ۲۰۲۵ فقط چیزهای خوب وجود داشته باشد. این بدان معنا نیست که ما بدون مشکل خواهیم بود. برعکس، حتی ممکن است به بر اساس پیروی از مسیح مشکلات بیشتری داشته باشیم. اما این بدان معنی است که ما می توانیم همه چیز را به خداوند خود مان عیسی بسپاریم: "خدا نجات می دهد" - از طریق عیسی مسیح، گناه قدرت خود را از دست داده است. او ما را نجات می دهد، او ما را از گناه رها می کند و به ما فرصت می دهد که از نو شروع کنیم - نه فقط یک بار، بلکه هر بار که از هدف خود مان دور شویم.

نمی توانیم بگوییم در سال ۲۰۲۵ چه اتفاقی برای ما خواهد افتاد. اما ما به خوبی می توانیم بگوییم چه کسی با ما می رود. این عیسی است. امانوئل خدا با ماست خدایی که نه تنها از ما حمایت می کند، بلکه ما را نجات می دهد. آمین

